

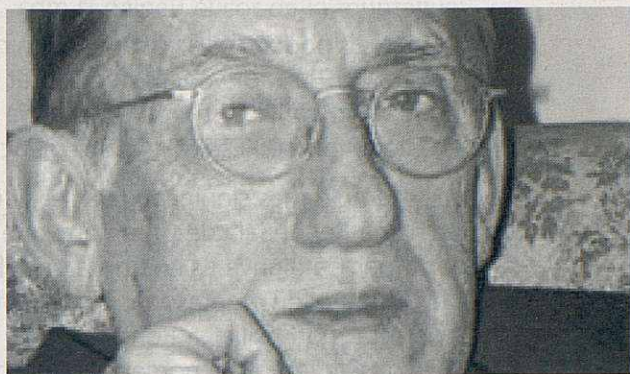
Un país de qualitat

En un temps tant trasbalsat com el present, quan és fàcil caure en el desencís, en el desànim, en la preocupació i fins en la ràbia davant dels estralls de la crisi, de la corrupció, de la insensibilitat dels governs, de la manca de respecte i del maltracte que rep Catalunya, també és el moment d'aturar-nos i de valorar el que tenim perquè puguem adonar-nos que potser hi ha un altra forma de mirar la situació o si més no que entremig de la boira hi ha raigs de llum, d'esperança, de confiança. El cofoisme i l'autocomplaença immobilitzen, no serveixen per a res, però tampoc n'acostuma a sortir gran cosa de quedar-se en la visió més negativa, més fosca.

La Via Catalana del passat onze de setembre va ser un exemple magnífic d'una capacitat d'organització extraordinària, d'una disponibilitat de les persones que permetia superar qualsevol inconvenient, d'un civisme immillorable, de la voluntat indiscutible de posar el millor de cadascú al servei d'un objectiu comú. El fet era aconseguir completar la cadena, assolit en escriure, però la realització va reflectir alguna cosa més important encara que és la d'oferir la imatge d'un país amb una alta qualitat humana.

Aquesta manera de fer i de ser, que evidentment no és compartida per tothom, és la mateixa que fa possible que en la vida de cada dia convisquem sense cap problema, malgrat alguns mitjans de comunicació i tertulians de la pitjor condició s'entestin en negar-ho i s'esforcin per trencar-ho, pel respecte que hi ha entre les persones encara que pensin diferent. Fins i tot entre els polítics, amb alguna excepció, la relació és més respectuosa que la que s'observa al parlament espanyol.

Des d'una altra perspectiva, la profunditat de la crisi ha multiplicat el nombre de persones necessitades a Catalunya, amb una especial atenció als infants que pateixen els pitjors efectes de la pobresa, i per suplir la insuficiència dels recursos de les institucions públiques són una munió d'entitats de voluntaris, entre les quals molt particularment Càritas, que amb la seva generositat fan possible que la situació no esdevingui insostenible i provoqui un inevitable es-

clat social. En un món dominat pels valors tous aquí és la solidaritat la que emergeix a cada cantonada.

I encara, malgrat totes les mancances, especialment polítiques, el nostre és un país culturalment ric, de qualitat, gràcies al treball i al desprendiment de moltes persones que hi han dedicat la vida i els recursos. Entre aquests s'hi ha de comptar el tot just desaparegut Max Cahner, la seva concepció del què havia de ser un país digne el portà a crear o impulsar infraestructures culturals fonamentals: editorials de referència (Ed. 62 i Curial), per tal que es publicuessin obres d'aquí però també perquè es traduïssin les que es feien a fora; la Gran Enciclopèdia Catalana; l'Auditori; el Teatre Nacional; l'Arxiu Nacional de Catalunya; el diari Avui. No podem oblidar que tot això és també estructura d'estat.

Qualsevol de les tres realitats esmentades són el resultat d'una evidència que és que un país el fa la gent que hi viu, en paral·lel o fins en contra de la política i dels polítics de cada moment. Per aquest motiu, quan es plantegen les possibilitats de futur de Catalunya no cal magnificar quin serà el paper de l'Estat espanyol o d'Europa, que certament serà important, sinó quines seran les actituds dels que hi vivim. La tendència a menysvalorar el que som i el que tenim com a país i la trista estratègia partidista ens limita a l'hora d'encarar els diferents reptes que tenim al davant.

Jaume Dantí i Riu

equipament informàtic · comunicacions · servei tècnic · programació ·

c/. Corró, 129 · 08401 GRANOLLERS
 ☎ 93 846 35 35 · info@infologic.cat
 www.infologic.cat

seguretat · assessorament · portàtils · l'pvs · xarxes

servidors · estacions · cad · internet